BICYCLING.NL
NR. 4 · 2022
€6,25

Bicycling

DE RIT VAN JE LEVEN

UNBOUND
LAURENS TEN DAM & STEFAN BOLT

GRAVEL GELUK

LIBERATION DIVIDE
ODE AAN DE VRIJHEID

FRANSE ALPEN
IN HET SPOOR VAN ROBERT GESINK

ATTENTIE VOOR DE **HAZELWORM** EN DE **GRAAFBIJ**!

BOOST YOUR BIKE

COSMIC SLR
THE REAL UPGRADE FOR YOUR BIKE

SLR 65 SLR 45 SLR 32

MAVIC

FRENCH MANUFACTURING ASSEMBLED IN EUROPE

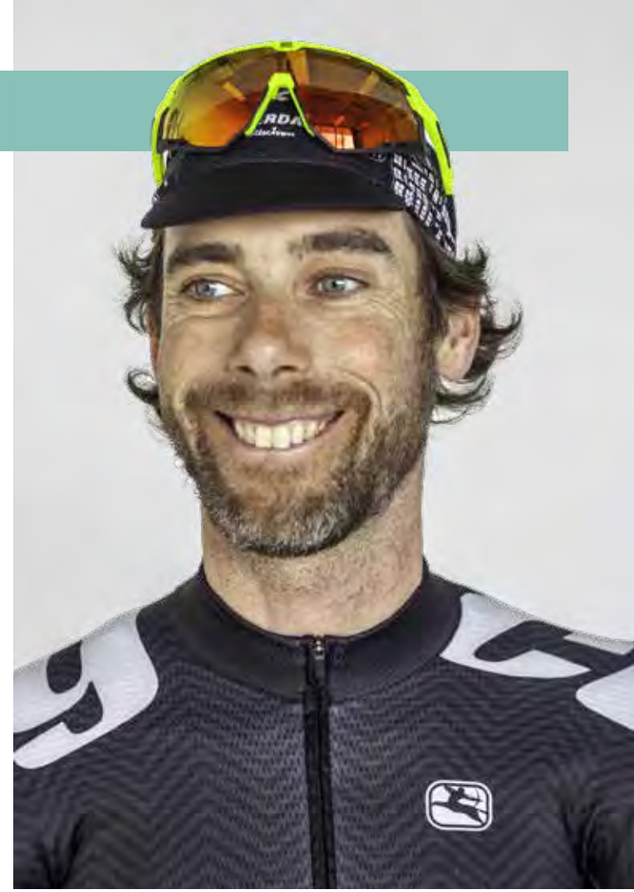
LIFETIME WARRANTY

* terms & conditions available on mavic.com/en-int/care - © Romain Laurent / création Popmachine.fr

COLUMN

HOOFDREDACTEUR LAURENS TEN DAM IS BEROEPSRENNER AF. HIJ IS NU BROODAVONTURIER.

GEHEIME PLEKJES

Deze gravelspecial van *Bicycling* doet mijn hart sneller kloppen. Ik zou ze allemaal wel willen rijden, de routes en trips die in dit nummer staan. Maar helaas zijn er talloze praktische bezwaren te verzinnen waarom het even moet wachten. Trappen in Toscane, de Franse Alpen, zelfs het Ruhrgebied. Ik kan niet wachten om naar deze plekken af te reizen. Ik heb zin in een avontuur nu de dagen nog relatief lang zijn en ik mijn beenstukken thuis kan laten. Het hoeft echt geen weken te duren om er helemaal uit te zijn. Een nachtje weg om te ontsnappen aan de dagelijkse beslommeringen, dat werkt louterend. Ik wil plekken, uitzichten en paadjes tegenkomen waarvan ik niet wist dat ze bestonden. Ik heb samen met een aantal vrienden twee dagen vrijgemaakt om er tussenuit te gaan. Heerlijk fietsen, lekker eten, slapen in een tentje of ergens anders onderdak regelen, dat maakt allemaal niet zoveel uit. Het equivalent van *live slow* op de fiets. Over welke fiets bestond geen discussie: de gravelbike. In ons land zijn de mogelijkheden een stuk groter als we van de gebaande paden kunnen afwijken en het asfalt links laten liggen. Een mountainbike is dan weer niet nodig want zo technisch zijn onze trails niet. Op de gravelfiets hebben we op de stukken asfalt die onvermijdelijk opduiken op onze route nog steeds het gevoel dat we flink vooruit gaan, terwijl her en der een singletrack ook nog te nemen valt.

OP EEN GRAVELBIKE KAN JE ALLE KANTEN OP

Voilà, meteen hierbij is het succes van de gravelbike verklaard. Je kan werkelijk alle kanten op. Wie weet behoort de Liberation Divide tot de mogelijkheden. Eerst dachten we aan het origineel The Green Divide maar dat gaat helaas niet meer aangezien Kroondomein Het Loo tot het eind van het jaar weer gesloten is voor publiek. Mocht je nog suggesties hebben voor een mooie route in Nederland, kom maar door, we zijn nog flexibel. Wie weet rijden ik en mijn vrienden binnenkort wel naar jouw geheime plekjes.

Veel plezier met het lezen van dit nummer. Een ding is zeker, volgend jaar ben ik sowieso weer bij Unbound. Die trip staat vast en ik hoop dat er enkele dappere lezers afreizen naar die beuker van een koers in Kansas. ‘Partner in crime’ Stefan Bolt heeft zijn ervaringen opgeschreven en ikzelf kom met een ‘praktische’ gids. Ik hoop dat het jullie inspireert. Een ding is zeker: als ik jullie straks ergens in juni tegenkom in die iconische finishstraat in Emporia, drinken we er samen een biertje op, beloofd! **B**

Fotografie **MARTYN DE JONG**

Tekst **RENS MULLER**
Fotografie **GWILYM THOMAS**

IN DE WOLKEN

GRAVELEN IN DE FRANSE ALPEN IS MAGISCH.

JE WAANT JE IN EEN LANDSCHAP VAN TOLKIEN

ROBERT GESINK IS NIET ALLEEN EEN BEGENADIGD WIELRENNER maar ook een talentvol fotograaf. De foto's bij zijn ritten op Strava doen je verlangen naar de routes die hij gereden heeft. Gesink kan als geen ander de schoonheid van fietslandschappen vastleggen. Zijn digitale fietsdagboek is een inspiratie voor velen. Stijn Vanbosseghem is een van hen. De Belg zag dat Gesink tijdens een van zijn hoogtestages in het Zuidfranse alpendorp Tignes een uitstapje had gemaakt naar een paar nabijgelegen gravelpaden. Vooral de plaatjes van de gravelstroken bij het gehucht Le Monal hadden grote indruk op Vanbosseghem gemaakt. Zozeer zelfs dat hij een gravelroute rondom Le Monal heeft gemaakt. Maar daarover later meer.

Vanbosseghem woont sinds ruim twee jaar in Frankrijk. Om precies te zijn in Bourg-Saint-Maurice. Het stadje in het departement Savoie (Auvergne-Rhône-Alpes) is zeer populair bij wintersporters. Het heeft namelijk een directe TGV-verbinding met Parijs. Vanuit Bourg-Saint-Maurice ben je met een tandradbaan in slechts een paar minuten in het skiparadijs Les Arcs. Ook in de zomermaanden is 'Bourg' populair. En dan met name onder hikers en wielrenners. Hier vandaan fiets je naar fameuze Alpencols als Cormet de Roselend en Col de l'Iseran. Vanbosseghem verhuisde met zijn gezin naar Frankrijk om zijn grote droom na te jagen: weg- en gravelfietsers rondleiden in de mooiste regio's van de Franse Alpen. Onvergetelijke klimherinneringen maken is zijn motto. Onvergetelijk is zeker van toepassing op de gravelroutes die hij in de Franse Alpen aanbiedt. Dit gebied is oogverblindend mooi. Ongerepte natuur in optima forma: kleurrijke alpenweiden en uitzicht op de eeuwige sneeuw van de allerhoogste toppen. Het is een voorrecht als je tussen al dit moois omhoog mag rijden. Het is helemaal een privilege om op de gravelpaden te rijden. Je moet enigszins masochistisch aangelegd zijn (want: erg zwaar) maar dan krijg je er ook iets onvergetelijks voor terug. Tijdens onze vierdaagse graveltrip waren we soms letterlijk in de wolken. Gravelen boven de 2000 meter is van een ongekende sensatie. Door de imposante rotspartijen, diepblauwe bergmeren en schilderachtige vergezichten waan je je in een landschap van Tolkien. Je zou het ook buitenaards kunnen noemen. Het is bovennatuurlijke magie, dat gravelen in de Franse Alpen.

Op dag één van onze graveltrip starten we in Bourg-Saint-Maurice. Op onze gravelbike fietsen we via het asfalt naar Vulmix. Daar pakken we onze eerste gravelstrook mee. Gravel in de vorm van keien. Het is even wennen, maar geenszins een geseling. Vanuit het gehuchtje La Thuile de Vulmix pakken we de tweede lange gravelstrook mee naar Les Chapelles. Terwijl de thermometer richting de 28 graden gaat, gaat ook het stijgingspercentage van de gravelstrook omhoog. Met een gemiddelde van bijna tien procent is het best buffelen geblazen. Maar de prachtwereld om ons heen doet →

deze zware lichamelijke inspanning vergeten. De skigebieden hebben deze regio rijk gemaakt, maar daarbij zijn de dorpen buiten die gebieden gelukkig vergeten. Hier hoog in de bergen lijkt het alsof de tijd er is blijven stilstaan. Eeuwenoude boerderijen schitteren in de zon. Alleen de bellen van de berggeiten verstoren de stilte. De natuur is hier van een overweldigende schoonheid. Je blijft er naar kijken. Eenmaal bovengekomen doen we de afdaling over asfalt naar Valezan. Granier is de volgende plaats op de route. Via een lastige gravelstrook door het bos bereiken we het stadje Aime in de vallei. Via wat minder avontuurlijke gravelstroken (lees: weilanden) fietsen we terug naar ons hotel in Bourg-Saint- Maurice. 58 kilometer staat er op de teller, met in totaal 1530 hoogtemeters.

Dag twee begint met een autotochtje. De vrouw van onze Belgische gastheer zet ons met onze fietsen af in het dorpje Tessens. Daar begint een steile klim via asfalt naar Charves. Via zeer fotogenieke haarspeldbochten bereiken we weer een gravelparadijsje. Schitterende stroken leiden ons richting Le Quermoz. Net als een dag eerder zijn we onder de indruk van de onbeschrijflijke natuurpracht om ons heen. Boven de boomgrens zou je hier overdag bergmarmotten kunnen spotten. De knaagdiertjes houden zich helaas voor ons verborgen. Alleen hun korte schrille piepstoten zijn te horen. Een overstekende muis doet ons wel even schrikken. Na een mooie afdaling belanden we in Hautecour. In Moûtiers staat onze auto geduldig te wachten. De gravelbikes kunnen ingeladen worden. Terug naar Bourg-Saint-Maurice. Strava registreert 35 kilometer en 1200 hoogtemeters. Het biertje in het hotel is meer dan verdiend.

Dag drie begint ook in een auto. We laten ons afzetten op de top van de Cormet de Roselend. De bijna 2000 meter hoge bergpas werd de voorbije jaren regelmatig aangedaan door de renners in de Tour de France. Vlak na de top leidt een gravelpad ons naar een telefooncel. Die is daar neergezet door een boer. Het is een surrealistisch beeld. Vanuit het eindeloze niets doemt opeens die rode cel op. Het is een briljante uitkijkpost. In de diepte ligt een azuurblauw stuwmeer. Niet veel later rijden we via een stuwdam langs datzelfde meer. Wat volgt is een asfaltklim naar de Col du Pré. Na een korte afdaling nemen we de afslag naar het stuwmeer St Guérin en de Cormet d'Arêches. Net als de voorgaande dagen wordt het uiterste van onze klimmersbenen →

VANUIT HET EINDELOZE NIETS DOEMT OPEENS EEN RODE TELEFOONCEL OP

ONVERGETELIJKE KLIMERVARING

Stijn Vanbosseghem biedt weg- en gravelfietsers van alle niveaus een onvergetelijke klimervaring aan in de Franse Alpen. Zijn uitvalsbasis is Bourg-Saint-Maurice. Vanbosseghem zorgt niet alleen voor de routes, maar ook voor het verblijf ter plekke. Dat kan in een hotel zijn of in een authentieke berghut. Vanzelfsprekend zorgt hij ook voor het bagagevervoer. Ook kan hij desgewenst fietsers van een nabijgelegen vliegveld (Lyon of Geneve) ophalen en weer terugbrengen. Fietverhuur is ter plekke mogelijk. Kijk voor meer info op alpandbike.com

gevraagd. Op vier kilometer van de top van de Cormet d'Arêches mogen we onze gravelkunsten weer vertonen. Een MTB was op deze plek misschien beter geweest. De ondergrond is rijkelijk bezaaid met zwerfkeien. Met de nodige behendigheid zwoegen we naar 2107 meter hoogte. Het gemiddeld stijgingspercentage is acht procent, met uitschieters naar twaalf procent. Andere fietsers komen we niet tegen. Slechts een enkele wandelaar waagt zich hier. Bij het kleine Lac des Fées zijn prachtige panorama's. Na vele hoogtemeters bereiken we het houten panneau op de top. Een typisch fotomoment. Voor ons ligt een schitterend uitgestrekt berglandschap. Tussen de koeien door dalen we af in de richting van de Tarentaise-vallei. En zo waar zien we een marmot, trots zittend op een rotsblok. Deze onvergetelijke fietsdag in de Savoie eindigt in het dorpje Aime alwaar we weer met een auto worden opgehaald. Op naar hotel Base Camp Lodge Les Arcs in Bourg-Saint-Maurice. Strava vermeldt 53 kilometer, met 1400 hoogtemeters.

WE ZIEN EEN BERGMARMOT, TROTS ZITTEND OP EEN ROTSBLOK

Onze gids Stijn Vanbosseghem heeft de ochtendtrip naar het gehucht Le Monal voor het laatst bewaard. Profwielrenner Robert Gesink was zijn inspiratiebron voor het uittekenen van de route. Tijdens zijn hoogtestage in Tignes had Gesink Le Monal bezocht en daar op Strava over bericht. Vanbosseghem was er door geïnspireerd geraakt. Ook de laatste (halve) dag van onze vierdaagse trip begint in een auto. We worden afgezet in Sainte-Foy-Tarentaise-Station, het skioord van Sainte-Foy. Na een paar bochten over het asfalt fietsen we al snel op het gravel. Het klimmetje van 4 kilometer gaat grotendeels door het bos. Na drie dagen gravelen in de bergen voelen onze benen niet bepaald fris meer aan. Maar het vooruitzicht dat ons straks veel moois te wachten staat, geeft de nodige adrenaline. Het gehucht L'Echaillon doemt al snel op. Het bestaat uit een smal weggetje langs enkele zeer eenvoudige onderkomens. Het volgende stuk gravel loopt evenwijdig aan een snelstromende beek. We vullen onze bidon met het kristalheldere bergwater. En dan is er na een paar minuten, prachtig gelegen in een soort van groene vallei, het gehucht Le Monal. Het is alsof je een ansichtkaart binnen fietst. Le Monal is een prachtige verzameling stenen huizen, ver weg van alle beschaving. Zo moet wonen in de Middeleeuwen eruit gezien hebben.

Na Le Monal is er een zeer steile maar gelukkig korte passage (20 procent). Hier moeten we even van de fiets af. Tijdens de lange afdaling genieten we extra intens van al het moois dat de Franse Alpen ons de voorbije dagen geboden hebben. Het plaatnaambordje Sainte-Foy-Tarentaise maakt duidelijk dat de trip er op zit. Daar wacht de auto. De gravelbike gaat achterop. *Adieu La France!* **B**

BROOKS
18 ENGLAND 66

C1 7

All rides. All roads. All weathers.

BROOKSENGLAND.COM/STORELOCATOR